

A experiencia de sentirse estranxeiro

Ser estranxeiro non é só unha condición xurídica ou xeográfica. É tamén unha experiencia humana que case todos, dun xeito ou outro, vivimos algunha vez.

Podemos sentirnos estranxeiros cada vez que entramos nun contexto cuxos códigos descoñecemos: un país novo, un novo traballo, unha escola, unha residencia, un grupo social ou mesmo unha familia que non é a nosa. Tamén podemos sentirnos estranxeiros cando as novas xeracións utilizan linguaxes e referentes que nos resultan incomprensibles, ou cando descubrimos que a sociedade á que criamos pertencer cambiou nunha dirección que xa non recoñecemos. Todos sabemos que significa sentirse fóra de lugar: unha experiencia común que pode axudarnos a poñernos na pel do outro.

A historia da humanidade foi sempre unha historia de encontros entre culturas. Se, por unha banda, as migracións xeraron conflitos e dificultades, por outra favoreceron o intercambio, o enriquecemento mutuo e a profunda transformación das sociedades. Por iso podemos contemplar o fenómeno migratorio non só como unha emerxencia, senón tamén como unha oportunidade para renovar a familia humana. É unha invitación para saír das nosas seguridades para ir ao encontro do outro.

O verdadeiro reto é vivir este cambio de época cunha mirada capaz de descubrir as sementes de esperanza que as migracións levan consigo, transformando a acollida nun espazo onde construír fraternidade.

Podemos empezar con pequenos xestos. Accións que poden parecer insignificantes, pero que, unidas ás de moitas outras persoas, forman unha cadea silenciosa e real capaz de converterse nun «dique contra a barbarie».

Así o expresaba Chiara Lubich nunha das súas últimas intervencións públicas, en Londres, en xuño de 2004:

«[...] a nosa experiencia dinos que, para quen hoxe se dispón a mover as montañas do odio e da violencia, a tarefa é inmensa. Pero aquilo que é imposible para millóns de persoas illadas e divididas parece facerse posible para persoas que fixeron do amor mutuo, da comprensión recíproca e da unidade o motivo esencial da súa vida.[...]».

Cando vivimos así, o diálogo pode converterse nunha verdadeira cultura do encontro, na que a diversidade de cada un deixa de ser unha barreira e convértese nun don para o ben común.

Como testemuño diso, un párroco suízo explica as «leccións» que aprendeu vivindo nun centro de acollida para persoas migrantes. Por unha banda, a toma de conciencia de ata que punto o racismo está latente en cada un de nós; por outra, a extraordinaria forza transformadora que nace do encontro: «Só un exemplo: aquí, en Lucerna, viviu connosco durante tres anos un mozo de Ruanda. Non tiña documentación e, cando chegou, estaba moi afectado psicoloxicamente. Ao principio non foi doado. Pero, aos poucos, a súa personalidade orixinal volveu a resplandecer e, con ela, tamén a nosa comunidade plural

A IDEA DO MES, está elaborada polo "Centro para el diálogo con persoas de conviccións no relixiosas" do Movemento dos Focolares. Trátase dunha iniciativa nacida en 2014 en Uruguay para compartir con amigos non crentes os valores da Palabra de Vida que é a frase da Escritura que os membros do Movemento se esforzan por poñer en práctica na súa vida cotiá. Actualmente AIDEA DO MES está traducida a 12 idiomas distribúese en máis de 25 países, con adaptacións do texto segundo as diferentes sensibilidades culturais.

www. dialogue4unity.focolare.org

floreceu nunha vida aínda máis fermosa. Canto rimos, celebramos, rezamos e superamos xuntos incertezas e grandes retos! Convertémonos en irmáns. Isto fíxose especialmente evidente o día da partida, contra a súa vontade, deste irmán noso ruandés. Catro policía viñeron buscalo á nosa casa para devolvelo pola forza ao seu país. Sorprendéronse moito ao atopar alí a dez persoas de diferentes nacionalidades que viñeran a despedirse del e ver un ambiente sereno nunha situación tan difícil.(...) Pasaron cinco anos e segue moi vivo, dun continente a outro, o profundo vínculo familiar que se creou entre nós»¹.

¹ Migrazioni: sfide e opportunità” in: Ekklesia – n.26 (2025/1)